

'De kinderen zijn m'n beste medicijn'

Ze is 38, gelukkig getrouwd en moeder van drie prachtige kinderen. Zo op het eerste gezicht zie je niets aan Chantal. En daar zit ook haar grootste frustratie. "Ik zie er niet ziek uit en ik laat niet graag zien dat ik pijn heb. Maar mijn reuma is er altijd."

Er zijn in ons land bijna 2 miljoen mensen met reuma, de verzamelnaam voor meer dan honderd aandoeningen aan het bewegingsapparaat. Bekende voorbeelden zijn artrose en ontstekingsreuma. Aan de buitenkant zie je vaak niets aan deze mensen, maar pijn ervaren ze veelal dagelijks. Heel herkenbaar voor Chantal Verkade (38). "Vooral de opmerkingen van onbekenden kunnen kwetsend zijn. 'Er is een trap hoor', hoorde ik laatst in het ziekenhuis toen ik op de eerste etage uit de lift stapte. Mensen moesten eens weten hoe graag ik die zou nemen."

Afgekeurd

Precies dat is de reden waarom Chantal haar verhaal vertelt. "Onlangs zei iemand nog 'Wat fijn dat je niet hoeft te werken'. Twee jaar geleden moest ik stoppen als verpleegkundige. Heel verdrietig. Mensen helpen, voor ze zorgen, dat zit in mijn DNA. Net als de reuma, waardoor de rollen nu zijn omgedraaid. Ik ben inmiddels volledig afgekeurd, gebruik zware medicatie en ben vaak afhankelijk van lieve zorgzame mensen om mij heen. Als geen ander heb ik geleerd om flexibel te zijn, om 's ochtends te voelen hoe ik

me voel en daar de dag op af te stemmen. Maar ondanks de reuma, zijn we heel gelukkig. We genieten samen volop van de kleine dingen om ons heen. En we leren balanceren en de juiste keuzes te maken."

Super zorgzaam

"Natuurlijk maak ik gebruik van zware medicatie, maar mijn drie kinderen zijn de beste pijnstillers ooit. Zij zorgen voor de lach op mijn gezicht, geven me energie en laten me zien wat werkelijk belangrijk is in het leven. Van tijd tot tijd voel ik me

vreselijk en eist de pijn mijn onverdeelde aandacht op. Ik moet constant keuzes maken: als ik in de middag heen en weer rij naar de balletstudio voor mijn oudste dochter Esmée, heb ik geen energie meer om boodschappen te doen. Dan staan er tosti's op het menu voor de avond. Moeder zijn en reuma hebben is zwaar, maar niet onmogelijk. Het dwingt me rustiger aan te doen, om met meer aandacht te kijken naar een tekening van Julian bijvoorbeeld. Of om te luisteren naar Féline die een verhaaltje voorleest terwijl ik op de bank lig. Voor hen is het ook niet altijd makkelijk, maar wat zijn ze behulpzaam en zorgzaam. Ze voelen feilloos aan wanneer het wat minder met me gaat."

'Af en toe
lassen we een
schelduurtje in'

Slappe lach

"De pijn en de beperkingen zijn een feit, maar toch focus ik me zoveel mogelijk op de dingen die ik wel kan. Ik doe veel op wilskracht. Ik lach, geniet en probeer gelukkig te zijn. Maar af en toe ben ik boos en verdrietig, wil ik even lekker schelden. Dan lassen we een schelduurtje in en mag iedereen van alles roepen. Zo fijn. Vaak eindigt het in de slappe lach. Zo maken we er toch weer iets positiefs van."

Durf jouw verhaal te delen

In Nederland hebben zo'n 2 miljoen mensen reuma. Allemaal hebben ze hun eigen verhaal. Durf jij, net als Chantal, jouw persoonlijke verhaal te delen? Ga dan naar reumafonds.nl/boekjeopen. Hier vind je een 'boekenkast' vol eerlijke, aangrijpende verhalen van anderen. We hopen binnenkort ook dat van jou.

Reumafonds

Dit is Chantal

Chantal Verkade (38) is getrouwd met Joost (40) en moeder van Esmée (11), Julian (9) en Féline (5). Chantal heeft de ziekte van Bechterew (ontstekingen aan de wervelkolom en het bekken) en polyartritis (ontstekingen aan meerdere kleine gewrichten). Ze houdt van yoga, haken, breien en zit als vrijwilliger in de redactie van Het Reumamagazine. Haar grote droom? Een boek schrijven over leven met een chronische ziekte!